

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą siedem zarzutów:

Po pierwsze, zdaniem wnoszących odwołanie, Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, opierając się na piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów Komisji w celu oceny decyzji.

Po drugie, Sąd Pierwszej Instancji miał naruszyć prawo, nakazując Komisji przeprowadzenie badania rynku po doręczeniu odpowiedzi stron dokonujących zgłoszenia na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów.

Wnoszący odwołanie twierdzą po trzecie, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez zastosowanie niewłaściwych i zbyt surowych wymogów dowodowych w odniesieniu do decyzji zezwalających na koncentrację.

Po czwarte, zdaniem wnoszących odwołanie, Sąd Pierwszej Instancji przekroczył zakres sądowej kontroli poprzez zastąpienie własnej oceny oceną Komisji, przez co sam popełnił oczywiste błędy i w istotnych aspektach dokonał nieprawidłowej interpretacji okoliczności dowodowych.

Po piąte, Sąd Pierwszej Instancji miał naruszyć prawo poprzez niewłaściwe zastosowanie kryteriów określonych w wyroku w sprawie Airtours dla oceny możliwości zawarcia tajnego porozumienia.

Wnoszący odwołanie podnoszą po szóste, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez zastosowanie niewłaściwych i zbyt surowych wymogów uzasadnienia w odniesieniu do decyzji zezwalających na koncentrację.

Po siódme, wnoszący odwołanie stwierdzają, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez oparcie się na dowodach, które nie zostały ujawnione stronom wnoszącym odwołanie i które nie były przedstawione Komisji w chwili wydania przez nią decyzji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 11 października 2006 r. — Lidl Belgium GmbH & Co. KG przeciwko Finanzamt Heilbronn

(Sprawa C-414/06)

(2006/C 326/52)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lidl Belgium GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Heilbronn

Pytanie prejudycjalne

Czy pozostaje w zgodzie z art. 43 oraz art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską okoliczność, że niemieckie przedsiębiorstwo uzyskujące dochody z działalności gospodarczej nie może przy obliczaniu zysku odliczyć strat powstałych z tytułu prowadzenia zakładu w innym państwie członkowskim (tutaj: w Luksemburgu) ze względu na fakt, że, zgodnie z mającą zastosowanie umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, odpowiednie dochody z tytułu prowadzenia zakładu nie podlegają opodatkowaniu w Niemczech?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 11 października 2006 r. — Stahlwerk Ergste Westig GmbH przeciwko Finanzamt Düsseldorf-Mettmann

(Sprawa C-415/06)

(2006/C 326/53)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stahlwerk Ergste Westig GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Düsseldorf-Mettmann

Pytania prejudycjalne

1. Czy pozostaje w zgodzie z art. 56 oraz 58 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską okoliczność, że niemieckie przedsiębiorstwo uzyskujące dochody z działalności gospodarczej nie może przy obliczaniu zysku odliczyć strat powstałych z tytułu prowadzenia zakładu w państwie trzecim (tutaj: w Stanach Zjednoczonych Ameryki) ze względu na fakt, że zgodnie z mającą zastosowanie umową o unikaniu podwójnego opodatkowania odpowiednie dochody z tytułu prowadzenia zakładu nie podlegają opodatkowaniu w Niemczech?
2. Czy, w kontekście klauzuli zastrzeżenia wynikającej z art. 57 ust. 1 pierwsze zdanie Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, pozostaje w zgodzie z prawem wspólnotowym przytoczony powyżej przepis umowy o wskazanej treści, gdy znajdujące zastosowanie postanowienia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania istniały już w dniu 31 grudnia 1993 r., jednakże wynikające z nich wykluczenie możliwości uwzględnienia strat było przez niemieckiego ustawodawcę uchylone aż do roku 1998?